

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2014. május 8. *

„2004/83/EK irányelv — A menekült jogállás vagy a kiegészítő védelmi jogállás nyújtásának feltételeire vonatkozó minimumszabályok — 2005/85/EK irányelv — A menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályai — Nemzeti eljárási szabály, amely a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálatát a menekült jogállás iránti kérelem előzetes elutasításához köti — Megengedhetőség — A tagállamok eljárási autonómiája — A tényleges érvényesülés elve — A megfelelő ügyintézéshez való jog — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 41. cikk — Az eljárás pártatlansága és gyorsasága”

A C-604/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Supreme Court (Írország) a Bírósághoz 2012. december 27-én érkezett, 2012. december 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

H. N.

és

a **Minister for Justice, Equality and Law Reform,**

Ireland,

az **Attorney General**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök (előadó), K. Lenaerts, a Bíróság elnökhelyettese, a negyedik tanács tagjaként eljáró bíró, M. Safjan, J. Malenovský és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. október 17-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– H. N. képviseletében T. Coughlan solicitor, J. O'Reilly SC és M. McGrath BL,

* Az eljárás nyelve: angol.

- a Minister for Justice Equality and Law Reform képviselőjében E. Creedon, meghatalmazotti minőségben,
- a belga kormány képviselőjében T. Materne és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőjében T. Henze és J. Möller, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Palatiello avvocato dello Stato,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Condou-Durande és M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. november 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről [helyesen: feltételeire] és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvnek (HL L 304., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 96. o.), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének az értelmezésére irányul.
- 2 A jelen kérelem a H. N. pakisztáni állampolgár és a Minister for Justice, Equality and Law Reform (a továbbiakban: Minister), Ireland és az Attorney General között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban került előterjesztésre, hogy a Minister előzetes menedéjrog iránti kérelem hiányában megtagadta a kiegészítő védelmi jogállás iránti kérelem vizsgálatát.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2004/83 irányelv

- 3 A 2004/83 irányelv (5), (6) és (24) preambulumbekzdése értelmében:

„(5) A tamperei következtetések arról is rendelkeznek, hogy a menekült jogállásra vonatkozó szabályokat ki kell egészíteni a védelem kiegészítő formáira vonatkozó intézkedésekkel, amelyek valamennyi ilyen védelmet igénylő személy részére megfelelő jogállást kínálnak.

(6) Ezen irányelv legfőbb célja egyrésről annak biztosítása, hogy valamennyi tagállamban azonos feltételeket alkalmazzanak a nemzetközi védelemre valóban rászoruló beazonosítására, másrésről annak elősegítése, hogy e személyek valamennyi tagállamban hozzáférhessenek az ellátások egy minimális szintjéhez.

[...]

(24) Meg kell állapítani a kiegészítő védelmi jogállás meghatározásának és tartalmának minimumszabályait is. A kiegészítő védelem biztosítása a [menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben aláírt, 1954. április 22-én hatályba lépett egyezményben (*Recueil des traités des Nations unies* [1954], 189. kötet, 150. o., 2545. sz.; kihirdette: az 1989. évi 15. tvr.), a továbbiakban: Genfi Egyezmény] meghatározott menekültvédelmi rendszerhez képest kiegészítő és pótlólagos jellegű.”

4 Az irányelv 2. cikkének a), c), e) és f) pontja értelmében ezen irányelv alkalmazásában:

„a) »nemzetközi védelem«: a d) pont szerinti menekült jogállás, illetve az f) pont szerinti kiegészítő védelmi jogállás;

[...]

c) »menekült«: harmadik ország olyan állampolgára, aki faji, illetőleg vallási okok, nemzeti hovatartozása, politikai meggyőződése avagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozása miatti üldöztetéstől való megalapozott félelme miatt az állampolgársága szerinti országon kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem kívánja annak az országnak a védelmét igénybe venni; vagy olyan hontalan személy, aki korábbi szokásos tartózkodási helyén kívül tartózkodva a fenti okoknál fogva nem tud, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem akar oda visszatérni, és rá a 12. cikk nem vonatkozik;

[...]

e) »kiegészítő védelemre jogosult személy«: harmadik ország olyan állampolgára [...], aki nem minősül menekültnek, de akivel kapcsolatban megalapozott okokból azt kell feltételezni, hogy származási országába [...] való visszatérése esetén a 15. cikk szerinti súlyos sérelem elszenvedése tényleges veszélyének lenne kitéve [...]

f) »kiegészítő védelmi jogállás«: harmadik ország állampolgárának, illetve hontalan személynek valamely tagállam által kiegészítő védelemre jogosult személyként történő elismertsége”.

5 A 2004/83 irányelv „A kiegészítő védelemre való jogosultság feltételei” című V. fejezetében foglalt „Súlyos sérelem” című 15. cikkének c) pontja úgy rendelkezik, hogy súlyos sérelemnek minősül:

„c) nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetekben felmerülő megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személy életének vagy sértetlenségének súlyos és egyedi fenyegetettsége.”

6 A 2004/83 irányelv 18. cikke ekként rendelkezik:

„A tagállamok harmadik ország olyan állampolgárát, illetve olyan hontalan személyt részesítenek kiegészítő védelemben, aki megfelel a II. és V. fejezetben előírt feltételeknek.”

A 2005/85/EK irányelv

- 7 A menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelv (HL L 326., 13. o.) a következőképpen rendelkezik a 3. cikkének (3) és (4) bekezdésében:

„(3) Amennyiben a tagállamok olyan eljárást vezetnek be vagy alkalmaznak, amelyben a menedékjog iránti kérelmek elbírálására mind a genfi egyezmény alapján, mind pedig a 2004/83/EK tanácsi irányelv 15. cikkében megállapított körülmények alapján másfajta nemzetközi védelemre irányuló kérelemként sor kerül, úgy az eljárás minden szakaszában ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazniuk.

(4) Mindezekén túl a tagállamok jogosultak ezen irányelv rendelkezéseit olyan eljárásokban is alkalmazni, melyekben másfajta nemzetközi védelemért benyújtott kérelmeket bírálják el.”

- 8 Ezen irányelv 23. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a menekültként való elismerés feltételeinek vizsgálatára irányuló eljárást gyorsítva folytassák le, többek között akkor, ha a kérelmező egyértelműen nem minősül menekültnek.

Az ír jog

- 9 Írorszáiban a nemzetközi védelem iránti kérelem tekintetében két típust kell megkülönböztetni, nevezetesen:

- a menedékjog iránti kérelmet, és az azt elutasító határozat esetén,
- a kiegészítő védelem iránti kérelmet.

- 10 E tagállamban mindkét kérelem különleges eljárás tárgyát képezi, és ezen eljárások egymást követik.

- 11 A menedékjog iránti kérelmek elbírálására vonatkozó rendelkezések elsősorban az 1996. évi menekültügyi törvénynek (Refugee Act 1996) az alapügy tényállásának időpontjában hatályos változatában találhatók.

- 12 Az 1999. évi bevándorlási törvény (Immigration Act 1999) 3. cikke felhatalmazza a Ministert arra, hogy kitoloncolásról határozzon, többek között olyan személy tekintetében, akinek az említett 3. cikk (2) bekezdésének f) pontja értelmében „a [Minister] elutasította a menedékjog iránti kérelmét”.

- 13 A kiegészítő védelem iránti kérelmek elbírálásával kapcsolatos rendelkezések az Európai Közösségekre vonatkozó 2006. évi rendeletben (a védelemre való jogosultság feltételei) (European Communities [Eligibility for Protection] Regulations 2006 [Statutory Instrument n° 518/2006]) szerepelnek, amelynek a célja többek között a 2004/83 irányelv átültetése (a továbbiakban: 2006. évi rendelet).

- 14 A 2006. évi rendelet 3. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) [...] e rendelet a [...] következő határozatokra alkalmazandó:

[...]

- c) az [1999. évi bevándorlási törvény] 3. cikkének (3) bekezdése szerinti kitoloncolást elrendelő határozat meghozatalának szándékáról szóló értesítés azon személyek tekintetében, akikre vonatkozik a 3. cikk (2) bekezdésének f) pontja [...]

[...]”

15 E rendelet 4. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1)(a) Az [1999. évi bevándorlási törvény] 3. cikkének (3) bekezdése szerinti, javaslatról szóló értesítésnek tartalmaznia kell egy nyilatkozatot arról, hogy amennyiben a hivatkozott törvény 3. cikke (2) bekezdése f) pontjának hatálya alá tartozó személy úgy véli, hogy kiegészítő védelemre jogosult, akkor a hivatkozott törvény 3. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerinti nyilatkozattétel mellett, az értesítésben hivatkozott 15 napon belül joga van kiegészítő védelmet kérelmezni a [Ministertől].

[...]

(2) A [Minister] nem köteles vizsgálni olyan személy kiegészítő védelem iránti kérelmét, aki nem tartozik az [1999. évi bevándorlási törvény] 3. cikke (2) bekezdésének f) pontja alá, vagy amely kérelmet az (1) bekezdés b) pontjában szereplőtől eltérő formában nyújtanak be.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

16 H. N. pakisztáni állampolgár, aki 2003-ban érkezett Írországra, tanulmányok folytatása céljából való tartózkodásra jogosító vízummal.

17 Miután H. N. házasságot kötött egy ír állampolgárral, engedélyt kapott arra, hogy 2005. december 31-ig Írországra tartózkodjon.

18 2006. február 23-án a Minister tájékoztatta H. N.-t egyfelől arról, hogy nem újították meg a tartózkodási engedélyét, mivel már nem élt a feleségével, másfelől arról, hogy a törvény szerinti felhatalmazásánál fogva az országból való kitoloncolását elrendelő határozatot szándékozik hozni.

19 2009. június 16-án, anélkül hogy előzőleg menedékjog iránti kérelmet terjesztett volna elő, H. N. a kiegészítő védelem iránti kérelmének vizsgálatát kérte a Ministertől, elsődlegesen arra hivatkozva, hogy üldöztetésről való félelem nélkül tart a származási országába való visszatéréstől, mert ott a 2004/83 irányelv 15. cikke szerinti „súlyos sérelem” elszívása veszélyének lenne kitéve.

20 2009. június 23-án a Minister tájékoztatta H. N.-t, hogy a kiegészítő védelem iránti kérelme nem vizsgálható, megjelölve számára, hogy az ír jog szerint a kiegészítő védelmi jogállás iránti kérelem előterjesztésének a feltétele a menekült jogállás iránti kérelem elutasítása.

21 H. N. újabb, a kiegészítő védelem iránti kérelme vizsgálatára irányuló lépései folytán a Minister 2009. július 27-i levelében megismételte e kérelem vizsgálata elutasításának indokát.

22 2009. október 12-én H. N. keresetet indított a Minister határozatának megsemmisítése iránt a High Courtnál, mivel úgy vélte, hogy a 2004/83 irányelvet átültető nemzeti jogszabálynak lehetővé kell számára tennie, hogy „önálló” kiegészítő védelem iránti kérelmet nyújtson be.

23 Mivel e megsemmisítés iránti kereset elutasításra került, H. N. fellebbezést terjesztett elő a Supreme Court előtt.

24 Ilyen körülmények között a Supreme Court az eljárás felfüggesztése mellett döntött, és az alábbi kérdést terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„A [2004/83] irányelv – különösen a [...] [Charta] 41. cikke által biztosított megfelelő ügyintézés uniós elve fényében értelmezve – lehetővé teszi-e a tagállamok számára nemzeti jogukban annak előírását, hogy csak abban az esetben vizsgálhatják a kiegészítő védelem iránti kérelmet, ha a kérelmező a nemzeti jog szerint benyújtotta a menedékjog iránti kérelmet, és azt elutasították?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 25 A kérdést előterjesztő bíróság a kérdésével lényegében arra keresi a választ, hogy a 2004/83 irányelvet, valamint a megfelelő ügyintézéshez való jogot úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan, az alapügyben is szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás, amelyben két különálló és egymást követő eljárás létezik, amelyek közül egyiknek a célja a menedékjog iránti kérelem vizsgálata, a másikkal pedig a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálata, és amelyben ez utóbbi vizsgálatnak feltétele a menekült jogállás iránti kérelem előzetes elutasítása.
- 26 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2004/83 irányelv a „nemzetközi védelem” fogalmi keretében két különböző védelmi rendszert szabályoz: egyfelől a menekült jogállást, másfelől a kiegészítő védelmi jogállást.
- 27 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy amint az a 2004/83 irányelv (3), (16) és (17) preambulumbekzdéséből kitűnik, a Genfi Egyezmény a menekültek védelmét szolgáló nemzetközi jogi rendszer sarokkövét képezi, mivel ezen irányelv rendelkezéseit azért fogadták el, hogy közös fogalmakra és feltételekre támaszkodva segítsék a tagállamok illetékes hatóságait ezen egyezmény alkalmazása során (X és társai ítélet, C-199/12–C-201/12, EU:C:2013:720, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Az említett irányelv rendelkezéseit tehát annak általános rendszere és célkitűzése fényében kell értelmezni, tiszteletben tartva az említett egyezményt és az EUMSZ 78. cikk (1) bekezdésében szereplő egyéb vonatkozó szerződéseket (Abed El Karem El Kott és társai ítélet, C-364/11, EU:C:2012:826, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2004/83 irányelv 2. cikkének e) pontja úgy határozza meg a kiegészítő védelemre jogosult személy fogalmát, mint valamely harmadik ország olyan állampolgára, illetve olyan hontalan személy, aki nem minősül menekültnek.
- 30 A „kiegészítő” szó használata, valamint e cikk megszövegezése rámutat arra, hogy a kiegészítő védelmi jogállás harmadik országok azon állampolgáira vonatkozik, akik nem tesznek eleget a menekült jogállás nyújtásához megkövetelt feltételeknek.
- 31 Egyébiránt a 2004/83 irányelv (5), (6) és (24) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a kiegészítő védelem nyújtásához szükséges minimumfeltételeknek lehetővé kell tenniük a menekültek számára a Genfi Egyezményben szereplő védelem kiegészítését a nemzetközi védelemre valóban rászorulókat beazonosításával, és számukra megfelelő jogállás biztosításával (Diakité-ítélet, C-285/12, EU:C:2014:39, 33. pont).
- 32 E körülményekből következően a 2004/83 irányelv által biztosított kiegészítő védelem a Genfi Egyezményben meghatározott menekültvédelmi rendszerhez képest kiegészítő és pótlólagos jellegű.
- 33 Ez az értelmezés egyébiránt megfelel az EUMSZ 78. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott célkitűzéseknek, amelyek értelmében az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa intézkedéseket állapít meg egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozása céljából, amely magában foglalja többek között az „egységes kiegészítő védelmet biztosító jogállás[t] a harmadik országok azon állampolgárai számára, akiknek, anélkül hogy európai menekült jogállást kapnának, nemzetközi védelemre van szükségük”.
- 34 Ezenkívül – amint azt a főtanácsnok az indítványának 46. és 49. pontjában megjegyzi – tekintettel arra, hogy a nemzetközi védelem kérelmezője nem feltétlenül képes felmérni, hogy a kérelme milyen típusú védelemre vonatkozik, és hogy ezen túlmenően a menekült jogállás kiterjedtebb védelmet nyújt, mint a kiegészítő védelmi jogállás, főszabály szerint az illetékes hatóság feladata, hogy a kérelmező helyzetének leginkább megfelelő jogállást meghatározza.

- 35 E megfontolásokból következően a kiegészítő védelem iránti kérelmet főszabály szerint nem kell vizsgálni azelőtt, mielőtt az illetékes hatóság megállapítaná, hogy a nemzetközi védelem kérelmezője nem felel meg a menekült jogállás nyújtása feltételeinek.
- 36 Ebből következően a 2004/83 irányelvvel nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a kiegészítő védelemre vonatkozó feltételek vizsgálata előtt előírja a menekült jogállás nyújtása feltételeinek vizsgálatát.
- 37 Azonban meg kell még vizsgálni, hogy az uniós jog más szabályaival nem ellentétes-e az olyan – az alapügyben is szóban forgóhoz hasonló – nemzeti szabályozás, amely két különálló eljárást határoz meg, amelyek közül egyiknek a célja a menedékkérelmek iránti kérelem vizsgálata, a másiknak pedig a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálata, oly módon, hogy az utóbbit csupán az előbbi elutasítása esetén lehet benyújtani.
- 38 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2004/83 irányelv nem tartalmaz a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatára vonatkozó eljárási szabályokat. A 2005/85 irányelv az, amely minimumszabályokat állapít meg a kérelmek vizsgálatára irányuló eljárásokra vonatkozóan, és amely meghatározza a menedékkérők jogait.
- 39 Mindazonáltal a 2005/85 irányelv csak akkor alkalmazható a kiegészítő védelem iránti kérelmekre, ha a tagállam olyan egységes eljárást vezet be, amelynek a keretében a kérelmet a két nemzetközi védelmi forma – nevezetesen a menekült jogállás és a kiegészítő védelmi jogállás – alapján vizsgálja (M.-ítélet, C-277/11, EU:C:2012:744, 79. pont).
- 40 Azonban, amint az a jelen ítélet 37. pontjából kitűnik, Írországból nem ez a helyzet.
- 41 Ennélfogva a kiegészítő védelem iránti kérelemmel kapcsolatos eljárási szabályokra vonatkozó uniós jogi szabályozás hiányában – az eljárási autonómia elvének megfelelően – továbbra is a tagállamok rendelkeznek hatáskörrel arra, hogy az alapvető jogok és a kiegészítő védelemre vonatkozó uniós jogi rendelkezések teljes körű érvényesülésének tiszteletben tartása mellett szabályozzák ezeket az eljárásokat (lásd ebben az értelemben: VEBIC ítélet, C-439/08, EU:C:2010:739, 64. pont).
- 42 Ebből következően az alapügyben is szóban forgóhoz hasonló nemzeti eljárási szabálynak – amely esetében a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálatának feltétele a menekült jogállás iránti kérelem előzetes elutasítása – tényleges hozzáférést kell biztosítani a kiegészítő védelmet kérelmező személyek számára a 2004/83 irányelv által nyújtott jogaikhoz.
- 43 E tekintetben – amint az a jelen ítélet 29–35. pontjában szereplő megfontolásokból kitűnik – önmagában az a tény, hogy a kiegészítő védelem iránti kérelem csak akkor vizsgálható, ha a menekült jogállás elutasításáról határozat született, főszabály szerint nem olyan jellegű, amely veszélyeztetné a kiegészítő védelmet kérelmező személyek tényleges hozzáférését a 2004/83 irányelv által nyújtott jogaikhoz.
- 44 Mindazonáltal az olyan szabályozás, mint amelyről az alapügyben is szó van, magában foglalja azt, hogy valamely harmadik ország állampolgárának, aki kizárólag kiegészítő védelemben kíván részesülni, szükségszerűen két különálló eljárási szakasszal kell szembesülnie, miközben a nemzetközi védelem nyújtására irányuló eljárás ilyen megkettőzése félt, hogy elnyújtja ezen eljárás időtartamát, és következésképpen késlelteti a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálatát.
- 45 Márpedig a kiegészítő védelmi jogálláshoz való tényleges hozzáféréshez az kell egyfelől, hogy a menekült jogállás iránti kérelmet és a kiegészítő védelem iránti kérelmet egyidejűleg be lehessen nyújtani, másfelől, hogy a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálata ésszerű időben történjen meg, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie.

- 46 E tekintetben figyelembe kell venni mind az elutasított menekült jogállás iránti kérelem, mind a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálatának időtartamát.
- 47 Meg kell jegyezni azt is, hogy ha valamely harmadik ország állampolgára olyan nemzetközi védelem iránti kérelmet terjeszt elő, amelyből nem tűnik ki egyetlen olyan körülmény sem, amelyből megállapítható lenne, hogy üldöztetéstől való félelme megalapozott, az illetékes hatóság feladata annak a lehető legrövidebb időn belül való megállapítása, hogy olyan személyről van szó, aki nem tarthat igényt a menekült jogállásra, annak érdekében, hogy megfelelő időben meg lehessen vizsgálni a kiegészítő védelem iránti kérelmet.
- 48 A nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatáért felelős hatóságoknak többek között lehetőségük van arra, hogy a 2005/85 irányelv 23. cikke (4) bekezdésének megfelelően a menekültként való elismerés feltételeinek vizsgálatára irányuló eljárást gyorsítva folytassák le, ha a kérelmező egyértelműen nem minősül a 2004/83 irányelv 2. cikkének c) pontja szerinti „menekültnek”.
- 49 Ami a Charta 41. cikkében szereplő megfelelő ügyintézéshez való jogot illeti, emlékeztetni kell arra, hogy ez a jog az uniós jog egyik alapelvét fejezi ki.
- 50 Így, amennyiben az alapügyben valamely tagállam az uniós jogot hajtja végre, a megfelelő ügyintézéshez való jogból következő követelményeket – többek között azt a minden személyt megillető jogot, hogy ügyeiben pártatlanul és ésszerű időn belül járjanak el – alkalmazni kell az illetékes nemzeti hatóság által folytatott kiegészítő védelem nyújtására irányuló, az alapügyben is szóban forgóhoz hasonló eljárás során.
- 51 Ellenőrizni kell tehát, hogy a megfelelő ügyintézéshez való joggal ellentétes-e az, ha valamely tagállam a nemzeti jogában olyan eljárási szabályt ír elő, amely szerint a kiegészítő védelem iránti kérelemnek külön eljárás tárgyát kell képeznie, amely szükségszerűen a menedékjog iránti kérelem elutasítását követi.
- 52 Ami konkrétan a pártatlanság követelményét illeti, az magában foglalja többek között az objektív pártatlanságot abban az értelemben, hogy a nemzeti hatóságnak megfelelő biztosítékokat kell nyújtania az esetleges előítéletekre vonatkozó bármely jogszerű kétely kizárása érdekében (lásd analógia útján: Ziegler kontra Bizottság ítélet, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 155. pont).
- 53 Meg kell először is állapítani, hogy olyan körülmények között, mint amilyenek az alapügyben fennállnak, az a tény, hogy a nemzeti hatóság, mielőtt valamely kiegészítő védelem iránti kérelmet elkezdene megvizsgálni, arról tájékoztatja e védelem kérelmezőjét, hogy kitoloncolást elrendelő határozatot szándékozik hozni, önmagában nem jelenti e hatóság objektív pártatlanságának hiányát.
- 54 Nem vitatott ugyanis, hogy az illetékes hatóság e szándékát az a megállapítás indokolja, hogy valamely harmadik ország állampolgára nem felel meg a menekült jogállás nyújtásához szükséges feltételeknek. E megállapítás tehát nem foglalja magában azt, hogy az illetékes hatóság már állást foglalt volna azon kérdés tekintetében, hogy ez az állampolgár megfelel-e a kiegészítő védelem nyújtása feltételeinek.
- 55 Következésképpen az alapügyben szóban forgó eljárási szabály nem sérti a megfelelő ügyintézéshez való jogból következő pártatlanság követelményét.
- 56 Ellenben e jog, valamint a tényleges érvényesülés elvéből következő, a jelen ítélet 41. és 42. pontjában említett követelmények biztosítják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatára irányuló eljárás egészének időtartama nem lép túl egy ésszerű határidőt, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie.

- 57 A fenti megfontolások összességére tekintettel úgy kell válaszolni a feltett kérdésre, hogy a 2004/83 irányelvvel, valamint a tényleges érvényesülés elvével és a megfelelő ügyintézéshez való joggal nem ellentétes az alapügyben is szóban forgóhoz hasonló nemzeti eljárási szabály, amely a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálatát a menekült jogállás iránti kérelem előzetes elutasításához köti, amennyiben egyfelől a menekült jogállás iránti kérelmet és a kiegészítő védelem iránti kérelmet egyidejűleg be lehet nyújtani, másfelől e nemzeti eljárási szabálynak nincs olyan következménye, hogy a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálata ésszerűtlen időben történik meg, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie.

A költségekről

- 58 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről [helyesen: feltételeire] és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvvel, valamint a tényleges érvényesülés elvével és a megfelelő ügyintézéshez való joggal nem ellentétes az alapügyben is szóban forgóhoz hasonló nemzeti eljárási szabály, amely a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálatát a menekült jogállás iránti kérelem előzetes elutasításához köti, amennyiben egyfelől a menekült jogállás iránti kérelmet és a kiegészítő védelem iránti kérelmet egyidejűleg be lehet nyújtani, másfelől e nemzeti eljárási szabálynak nincs olyan következménye, hogy a kiegészítő védelem iránti kérelem vizsgálata ésszerűtlen időben történik meg, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie.

Aláírások